

Ionel Stoit

HAI CU MINIE ÎN COȘIE
poezii satirice în grai bănățean

TIBISCUS2002

Editor:

Societatea Literar Artistică
„Tibiscus”, Uzdin, YU

Redactor șef și responsabil:
Vasile Barbu

Colecția
„SPINI”

Recenzent:
Florin Țăran

Tehnoredactor:
Ionel Stoit

CUVÂNTUL AUTORULUI

*Sub lumina hașierească
Pă largu pământului
În bătaia vântului
Fire dulșie omenească
Graiu blând și cumpătat
Ca în dulșiele Bănat
Nu măi cred să să găscască
(Victor Vlad Delamarina)*

Așa a zis cel care a întemeiat poezia în grai bănățean Victor Vlad Delamarina în poezia "Sânguru păcat". Dacă ne întrebăm când și unde a început creația în grai

bănățean în banatul sârbesc putem afirma cu siguranța că graiul pe aceste meleaguri a fost dintotdeauna și v-a rămâne atât cât vom fi și noi românii bănățeni. De aceea suntem mai deosebiți decât toți ceilalți bănățeni din Banatul istoric, pentru că la noi încă ne mai purtăm cum ne e portu și vorbim cum ne e vorba, îndeosebi la Uzdin, buricul pământului, unde sunt vestitele pictorița naive și mai vestitul Ventilă Agrariu.

Aici sunt condeieri, oameni de suflet, oameni mari cât istoria poate mai mari decât își pot singuri închipui în tot ce au creat și lăsat urmașilor. Poate vina o poartă profesorul Lifa cel care le-a dat imbold ori mai vinovat poate fi Vasile Barbu, Baron al Uzdinului. Fie cum o fi nu putem trece cu vederea și a nu aminti că tocmai aici la Uzdin Societatea Literar Artistică "Tibiscus" a editat prima revistă de satiră și umor de la noi "Scărpinatu" din anul 1992 unde sunt prezente texte în grai bănățean, în anul 1996 organizează prima ediție a Festivalului de creație în grai bănățean "George Gârda - Todor Crețu - Toșa" împreună cu A.C. "Făgețeană" din Făget, în anul 1998 se înființează cenaclul de creație în grai bănățean "Cea Ventilă" iar la 1 aprilie 2000, tot aici la Uzdin se constituie și Uniunea scriitorilor în grai bănățean.

Trebuia să spun tate acestea pentru a înțelege mai ușor de ce tocmai această Societate Literar Artistică

a editat primul meu volum de poezii satirice în grai bănățean "ZĂMBIȚI VĂ ROG" în anul 1992, pecum și valumul de față, alături de alte volume de creație în grai bănățean. Prin acest gest, deși marginalizată de unii intelectuali de la noi consider că această Societate literar artistică v-a fi unica care v-a intra pe porțile deschise ale Europei cu traista multicoloră, atât de bogată și prețuită de întreaga lume.

Din recenzia volumului de poezii satirice "Zămbiți vă rog"

Printre umoriștii de la noi, Ionel Stoit este un adevărat „pionier”. A debutat cu mulți ani în urmă la serbările cultural artistice din localitatea sa natală, Begheiți (azi Torac), apoi în emisiunea „Panorama culturală” a postului de Radio Novi Sad. A continuat și în alte emisiuni, precum și în emisiunile publice organizate de redacția română a acestui post de radio. Actualmente redactează emisiunea de satiră și umor "Evantai distractiv" a postului de Radio Novi Sad, este rector șef al revis- tei de satiră și umor "Scărpinatu" a SLA "Tibiscus" din Uzdin. Reușește să publice numai periodic și în presa română de la noi. Aceasta se datorește faptului că scrie cu precădere în dialectul bănățean (îmbinat cu localisme, sîrbisme, ba chiar și cuvinte engleze - și toate acestea chiar compuse la un loc într-o singură poezie. Din cauza aceasta Ionel Stoit rămâne în afara atenției criticii literare, care dealfel nici nu preferă în mod deosebit, încercările umoristice ale scriitorilor noștrii, oricât de reușite ar fi ele. În ultimul timp însă se produce o „liberalizare” am spune în această direcție astfel că și producătorii de umor străbat în cetățenia scriitoricească. Preponderent, în volumul supus recenziei, autorul Ionel Stoit abordează în versuri teme rurale ce vizează problemele actuale

ale agriculturului, probleme pe care el încearcă să le soluționeze cum știe mai bine, punându-și cu acest prilej și întrebarea esențială: cine-i vinovatul? (poezia Vinovatul). Interesul lui merge de la criza globală din societate care se reflectă și asupra lui, peste calculele permanente legate de rentabilitatea livrării produselor agricole (Socoata lui uica Ion și uina Kata) și până la greutatea pe care țăranul le întâmpină cu prilejul procurării materialului de reproducție sau a puilor de găină (Puii lu uica Ion). Problemele sunt atât de mari că agricultorul trebuie să-și poarte socotelile cu ajutorul computerului (Socoții lu uica Ion). Lui Ionel Stoit nu-i scap de sub lupă nici unele activități rurale din ultimii anii din satele noastre, precum este introducerea telefonului (poezia: Firu dă tãlifon), care odată introdus necesită și o cinstă zdravănă la birtul din sat (Sic să fac dac-am fost beat). Avându-și promoția, după cum spuneam, la început în emisiunile radio, apoi în spectacolele publice, și fiind savurate de ascultători și spectatori, versurile umoristice ale lui Ionel Stoit merită să-și vadă lumina tiparului, personal considerând, că-și vor găsi destui iubitori și în rîndul cititorilor.

Florin Țăran

HAI CU MINE ÎN COȘIE

Hai ce suie în coșie
Să ce car în lumea mea
Cu dorul dîn poezie
Unge doarme dragostea

Doina cînce la ureche
Versu ei tãrãgãnat
Aminciri dîn lume veche
Doinili șie le-am zuitat

Caii fugă, caii zboară
Pă poceaca dânspră râu
Și cu doru-n inimioară
Să zburăm că nu-i tãrzâu

Măi odată în coșie
Măi odată dor și jãlie
Măi odată-n poezie
Îmi caut dorurili mele

Da parcă s-o prea-nsărat
Cai nu măi pot să tragă
Parcă și tu mai lăsat
Unge ești inimă dragă

Unge ci fi pitulit
Dorule dîn inimioară
Soarili m-o asfințat
Plânzie doina mea amară

După cai după coșie
După soarili dă vară
Dup-un vers dîn poezie
Dup-un dor dîn inimioară

PITA MUIATĂ CU MIERE

lui George Stoit - New
York

Măi țni mince vere Ghiță
Când copii micuț eram
Și megeam la grădiniță
Cîtă potcă măi fășeam

Toată zîua-am alergat
Cît fu ulița dă mare
Prau-n sus l-am răgicac
Pînă-n șieruri, pîn-la soare

Prăuriți și imăloș
Ne-ntorșeam tîrzîu acasă
Obosît da bucuroș
A noșci viniau dî la cosă

N-aveau prea mare avere
Doar aveam suflet curat
Îț măi amincești tu vere
Cît dă frumos ne-am jucat

Împărțam pita cu miere
Ca doi frați agevărăț
Și ne-ascungeam în tășiere
Să nu vină ș-aielalț

Atunși când primeam bătaie
Pîntru potca șe-am făcut
Ne ascungeam după paie
Și plînzeam că ne-o durut

Da plînsu nost împreună
Parc-o fost măi ușurat
Ș-atunși iară voie bună
Ș-atunși iară uriedzat

Prîn năcaz și sărășie
Ne-o trecut copilăria
Da aveam ș-o bucurie
Ne-o fost dragă jucăria

Astăz cînd avem dă toace
Ș-am astrâns puțîn avere
Ne lipsășce oțără poace
Pita muiată cu miere.

TORĂȘENII MEI

Torașenii mei frumoș
Torășenii mei făloș
Vă țuc fruncea
Vă țuc mincea

Mi dor tare d-un `otar
D-un givan la un pãhar
Dă un spic, d-un cucurudz
Dă omidzãlii dîn dudz

Mi dor dă lătrat dă câni
 Și dă larma dân vieșini
 Dă cântatu dă cocoș
 D-un cârnaț, d-un cărtăboș

Mi dor d-un cântat dă greier
 După mășana dă treier
 Dup-o toacă ș-o colindă
 Și după un dunț dân cindă

Torășenii mei frumoș
 Torășenii mei rânzoz
 Când vă fură la cântari
 Vă mâncaț dar în zădari

Și ploiaț și arș dă soare
 Mila voastră nime n-are
 Vă purtaț tovaru-n space
 Suduind că nu-i dreptace

Vă sâmpț pau și imala
 Și vă cânt în taină fala
 Vorba mea rămâne mută
 Greu vost nime n-ascultă

Torășenii mei frumoș
 Cu suflet bun și inimos
 Aș vini dân nou în prag
 Și m-aș închina cu drag

Să-mbuc dân pita d-acas
 N-o sâmpțai ai șe-aț rămas
 Numa noi ai dân dăparce
 Doru-i dușem pâ-la moarce

Și cu gându iar vinim
 În aminciri ne întâlnim
 Nis toț veseli și făloș
 Torășenii mei frumoș

SATU MEU, ÎMBĂTRÂNIT

Bună dzâua, bun găsât
 Voi cum staț - aț tăbărât?
 Șciu io cum îi prâla sat
 Musai într-una lucrat.
 Ba cu una, ba cu alta
 Io într-una-m fac socoata
 Că mulce am liferat
 Da puțân am căpătat

Înșpectorii or turbat
 Scriu tractoarili prân sat
 Pă porția năplăcită
 Da nu-s bani niși pântru pită
 Niși găina dân cocet
 Nu fașie oauă la preț
 Porcu' guiță a sâlă
 Mă uitai la el și mi milă
 Și să nu-l măi cănunădz
 I-am pus cuțat la grumadz.
 Faină-i șfargla, cărtăboșu
 Carnea ne-o mâncat-o moșu
 El săracu o scăpat
 D-un năcaș și cănunat
 L-o lovit un greomânt
 Și-n tri dzalie în pământ
 La cheltuieli m-o băgat
 Rău să mori - trăbă-ngropat
 Nu-s niși neamuri, niși veșinii
 Prân căși goale latră câinii
 Dân lanț și ei slobodzât
 Alt givan nu audzât

Satu meu, cândva bogat
 Astădz rău ieșci ruinat
 Ruinat și părăsât
 Ani în șâr ce-or jupuit
 Or scos mădua dân cine
 Și nu le-o păsat la nime
 Toț îs duș, toț or plecat
 Toț dă cine s-or zuitat
 Numa-n cărț ce amincesc
 Și cu cine să mândresc
 Și d-acolo dă dăparce
 Vin cu-o lacrimă în carce
 Nu-tu mărși, nu tu dulari
 Galuțu' tău bugilari
 Plânze și el năcâjât
 Ca și cine, părăsât
 Părăsât și-amărât
 Satu mieu îmbătrânit
 Mai cât ai tu dă trăit?

INTERNETU

Am să-ți scriu o poezie
 S-o cicești tare discret
 Că nu vreau lumea să șcie
 Când o bag în internet

Nevasta zbeară pă mine
 Dișie lucru așa încet
 M-aș sâlă nu nu-m vine
 Băgăuaș în internet

Șăfu iar s-o supărat
 Că nu i-am dat dă girept
 Io vrusăi să-i dau un sfat
 Băgalaș în internet

Tata grâu-o liferat
 Că rogise bericet
 Bani încă nu i-or dat
 Băgiaș în internet

Multă bunduzală-n țară
 Că nu-s banii dân buget
 Nu-i mirare cât furară
 Băgiaș în internet

Unii ce-or mâncat iogurt
 Chefuiesc pela bufet
 Dup-atâta jaf și furt
 Băgiaș în internet

Multă lume zbeară-n stradă
 Dar tot să țâne-n secret
 Dar pucea orbii să vadă
 Băgiaș în internet

Dar voi șie tășieț dân gură
 Ori zberaț și voi înșiet
 Să nu va iau o măsură
 Că vă bag în internet!

COMPIUTĂRU'

Dragii mei, vă spun acuma
 Cu compiutăru nu-i gluma
 Dă când nis pă internet
 Nu-i măi în lume secret
 Să mă cregeț șie vă spun
 Că lucru ăsta - Nu-i bun!
 Vă spun și-o pățâ Ionuț
 Un vieșin, copil drăguț...

Într-o dzî dă gimineață
 Plecă la oraș la piață
 Cu oauă în cotăriță

O vinit o găzdăriță
Să tocmiră și le-o dat
Și doamna l-o înșcințat
Că-n oraș îi un târg mare
Cu-ale mâi noi compiutoare
D-acăi puni o întrebare
Nu-ț măi trăbă vrăjitoare

Și s-o dus și el dăloc
da cum o ajuns la loc
Vădzu pă baba Mărie
Crușindu-să cum "el" șcie
Unge și când s-o născut
Ș-aia șie mulț n-or știut
Șie tot o făcut pân sat
Până nu s-o măritat!
E șatunșia și Ionuț
Cum o fost - copil prostuț
Nu putu dă gură tașie
L-ontrebat: "Tata șie-m fașie?"
Compiutăru s-o mfocat
Toț bumbi i-o luminat
Farburili le-o schimbat
Basâmca s-o fi-nărvat
Or poace s-o concentrat
Să dea răspuns la-ntrebare
Că nu șcie fiecare
Care-cum șie gânduri are
Nu-i tot natu vrăjitoare
Și io dzâs: "Mă, tata teu
Pringe pieșce la Bișheu"
- "Hahaha! Că n-ai ghișit
Că tata meu o murit
O trecut acum un an
O șcie-orășie săcean!"
- "Asta o crezi dumneata
Că nu-l cunoștea pe tata
N-ai fost bine informat
Că alu mă-ta bărbat
Ăla-i mort, ăla-o mult
Așa cum ai auzit
Dar taică-tu și-o spun eu
Prige peșce la Bișeu"

Șie să vă spun, n-are rost
Bietu Ionuț, copil prost
Șinie dracu l-o mânat
D-așa șieva o-ntrebat
Și sie-ș pringe mincea lui
Cu mincea compiuterului.

DOAMNE, ȚUCUȚ TĂLPILI!

Uica Ion și Uina Mărie
Dă tri dzâlie țân mânîe
Pântr-un păhar dă răchie
C-așa-nșepe o bieție!

Dă tri dzâlie bea la apă
Acum în vremea dă sapă
Când lumea îi pă hotar
Uica Ion tot la păhar.

Când o fost a patra dzî
Uica Ion o audzî
Pă Mărie flușturată
- "Scoalăcie, măimucă beată

Las-o dracului răchie
Suie plugu în coșie
Că vieșini or gătat
Noi niși nu ne-am apucat"

Mormăia Ion într-o parce
- "Mărie, tu ai dreptacie
Șie să fac dacă m-o plașie
Și să și șie bine-m fașie

Când mă uit așa la cine
Parcă creșce șieva-n mine..."
- "Tătărica-n cucurudz
Aia creșce, mă audz!

O Doamne tată șieresc
Dântr-atâța, s-o zgogiesc
Cu biețacu al măi mare,
O doamne, că n-am scăpare."

Cum Mărie-o bombonit
Uica Ion o mormăit
O prins caii la coșie
O luat burdacu cu răchie

Ca să-i fie dă năroc
L-o pus ași launloc
Cu iangăru'al morcoșat
Ungei măi greu dă găsât.

Mă dar când s-or apucat
Și căldura i-o apucat
Uica Ion cum dă dâș sapă
Curie ca să beie apă.

Și cum trazie dâș burdac
Dă napăi tot ca un rac
- "Mă da parcă-i făcătură!"
- grăi Mărie dâș gură.

Până nu o izăflat
Care-i baiu la bărbat
Așa că uica Ion săracu
Căută în zădari burdacu

Tot so-ntors tot s-o sușit
Da burdacu o pierit.
Atunșia o-njenunchiat
Și la Domnu s-o rugat:

- "Nuț șier doamne răzbunare
Numa dă-i o ploaie mare
S-am și io o bucurie
Dacă nu pot bea răchie."

Cam așa-i și prân poveșci
Cu biețășii și ai năveșci
Dă șier șeva să-implineșce
Să nu credz, Doamne fereșce!

Mă și când s-o răgicat
Un nor negru dâșpră sat
Uica Ion sări-n coșie
Ș-o tuli, fără Mărie.

- "Ioane, ia-mă și pă mine
Uită șie potop nie vine
Ia-mă în coșie, Ioanie
Macar să stau în șăreghe".

"...În șăreghe, în șăreghe"
Zvoni lu Ion la ureche
O tot răs dă bucurie
C-o lăsat-o pă Mărie.

Șo-nsieput un durăit
Un durăit, un trăznit
Și cu un potop dă ploaie
Să scurzea apa-n șăroaie.

- "Doamne, nu m-am așceptat
Dzășie Ion - n-am meritat!"
Ș-atunșia când o trăznit
Girept în șăreghe-o lovit.

- "Doamne țucut țalpili
Dă toace mienunili
Numa una m-o scăpat
Doamne, da cât m-o rugat!"

E ș-atunsi s-o spăriat
Pă poartă când s-o băgat
Că-n șâreghe sta Mărie
Cu burdacu cu răchie.

CRIZA

Uica Pătru lu Smântână
Măi bine d-o săptămână
Rău la nervi îi atăcat
Că nu are concentrat
Porci ca să îi rănească
Persa lui să-nebunească
Dișie șăge tot în pat
- „Când îi omu tulburat
Ăla al din cântălare
Să dușie la bolovanie
La băi și l-aer curat
Tu nu mă laș niși în pat!"
- dzășie Pătru năcăjât
- „Audz Pietre n-ai prostăt
Să-ț iei și tu bolovanie
Că-ț creapă marva dă foamie
Nu cie fă dă vai ș-amar
Aer curat ai p-otar
Haida și cie scoăl-odată
Că acușă iau o boată
Și ț-oi da io bolovanie
Șie tu credz îți trăbă carnie?"
Uica Pătru în izmenie
Să scoală pân sobă,...jiemie
Suduie și păoritu
Făbrica și concientratu
Și porșii când i-o-nvățat
Ca să mânșie concientrat
Suduie criza și natura
Srtigă Piersa: „Să-ț țâni gura

Sie-m atâta bleoceșci
Să cie duși să urluieșci
Și să dai la porși pisat
Da să-i iei un pic la sfat
Și porșii trăbă să-nțăleagă
Că-i criză în lumea-ntreagă!"

DĂTORIE

Astăz iar am primit carce
Dâla mama dă dăparce
Și cu slovili micuță
Îmi scrie a mea măicuță
Că toace mult s-or scumpit
Nu-s măi bani dă cheltuit
O vint cecu dă porție
Tata țânie o beție
Suduie pă toț la rând
Ei îi frică că-l închid
Că prea mulce bleoceșce
Dătoria nu-ș plăceșce
Mama scrie să fac cum pot
Să trimit plata cu tot
Dătoria să-ș plăcească
D-ar șci ea să sococească
Cât ni plata, cât ni traiu
Ar vigia atunși șie-i baiu
Asta vezi tata o șcie
D-ai țânie o beție
Și tot scrie, sococieșce
Dar nimica nu plăcieșce
Și când o fost întrebat
Dășie s-o îndatorat
O zis cu fruncea-negurată
Că și țara-i îndatorată

DOBOȘARU

Nu-ș la voi măi bacie duba
Uită la noi care-i hiba
O bătut duba în sat
Că prețu s-o răgicac
La cucuruzu în boambă
O ieșât lumea la dubă
Că abia or apucac
L-or bătut, l-or liferat
Numa când fu la socoată
Nu iasă binie la plată
Spun că prețu-i năschimbat
Lumea rău s-o conturbat
Și s-o răgicac tot satu
Să vadă care-i vinovatu
S-o expus, s-o explicat
Că prețu nu s-o schimbat
Deci lumea-i dusă-n eroare
Un lucru îi dă mirare

Sinie o putut s-o ducă
Sinie oare-o dat poruncă
Ca să bată duba-n sat
Oare șine-i vinovat?
Să sculase directoru
Alb la față ca și varu
- „Tovarăș, dacă analizăm
Agevăru să-l aflăm
Eu dân căce-s informat
Prețu nu s-o majorat

Și să nu măi explicăm
Vinovatul să-l aflăm
Cel ce v-o mințat pă voi
Îi p-aișia pântră noi"
- „Șine-i - întrebară toț
Să-l vigem și noi pă hoț!"
- „Ăla care v-o-nformat
Ăla trăbă vinovat!"
- „Va să zică
DOBOȘARUL!"
Cu gura căscată poporul
Nu șcia ce să măi creadă
Situăți-ai cam șoadă
Iacă la noi asta-i hiba
dar la voi măi bacie duba?!

MODĂ ȘOADĂ L' AMERICA

Iacă am primit o carce
Dî la Stacili Unice
Dî la Ventilă și Părăschie
Că-s duș acolo pă gostie
Și-n carce Ventilă-m scrie
C-acolo nu beau răchie
Că o bagă-n limuzină
Să ardă în loc de benzină
Așa-i moda l-America
Da pă mine m-o luat frica
Când vine Ventilă-năpoi
Ș-aduce moda și la noi
Răchie-n autori să băgăm
Noi atuncea ce mai bem?
În fața la restauranie
O să se pună căzanie
Ca să toarnie-n limuzină
Răchie-n loc de benzină
Așa că n-o măi fi hanu
Vestitului Moldovanu

Ci o să fie căzanu
 Ori pompa lu Moldovanu
 Să vezi atunci trai și viață
 Când ce scoli dă gimineață
 Puni țava la rezervoar
 Și nu-ț măi trăbă păhar
 Dăloc tot îi măi frumos
 N-o măi fi șofer nervos
 E acuma-i problem mare
 La cei ce merg pă picioare
 Că ei nu au rezervoar
 Daia trăbă-n buzunar
 Să poarte o țavă lungă
 Pân-la rezervoar s-ajungă
 Acuma eu nu știu cum
 Merg limuzinili pă drum
 Dacă s-or fi răchiat
 Și le-o lua v-un sughițat
 Să vezi atunci veselie
 Pă drumuri ce-o să măi fie
 Autorili când să-mbată
 Cu șoferi laolaltă
 Șoadă moda l-America
 Da pă mine m-o luat frica.

SOCOATA LU UICA ION ȘÎ UINA KATA

Uica Ion cu uina Kata
 S-or pus să facă socoata
 Să vindă cucuruz în boambă
 Că-i vinit și-i bună treabă
 După cum or calculat
 După prețu pus dă stat
 Ar fi mult dă căpătat
 Iasă greu la liferat
 Că nu-i baș așa uscat
 Prețu-i mare și-i fixat
 Tare mult s-or bucurat.
 După ce l-or liferat
 Și socoat-or căpătat
 Uica Ion s-o învolbat
 La uina Kata s-o țapat
 S-o sugrume nu măi alta
 Că ea o smincit socoata.
 Uina Kata tulburată
 Nu să lasă vinovată
 O luat foaia și ciceșce
 Și pădănou socoșce
 Cu prețu ce-o fost fixat

Așa cum s-o informat
 Și după ce o fost gata
 L-uica Ion i-o dat socoata
 - „Na vezi că io n-am smincit
 Acuma ieșci lămurit”
 - „Dă lămurit mi-s lămurit
 Numa de ce nu-i venit
 Așa cum am sococit
 Că iasă bine la socoată
 Dar nu iasă bine la plată
 Ungeva ne-am încurcat...”
 - Zice uica Ion întristat
 Cum i-o fost treba cam șoadă
 Pă dănou s-o dus să vadă
 Socoata dî la liferat
 Tovarășî i-or explicat:
 - „Asta-i cât ai liferat
 Cu proțântu al uscat
 Asta-i prețu al fixat
 Și proțântu ce-o picat
 Asta îi pântru uscat
 Cu proțântu năfixat
 Asta ai tu dă plăcit
 Cu proțântu al mărit
 Așcea-s cheltuielile
 Cu toace proțancile
 Asta jos ai dă primit
 Cu prețu al morșelit
 Care, defapt, îi zmincit
 C-ăi alt preț la sococit
 Care nu l-am stabilit
 Așa dar ieșci lămurit?...”
 Uica Ion tot zăbunit
 Către casă o pornit
 Și-o ținut un bombănit
 Tot în proțânt o vorbit
 Și iacă d-o săptămână
 Kata îl dușie dă mână
 Dî la un doctor la altu
 Dă să miră întreg satu
 C-atâta l-or vizitat
 Dar boala nu i-or aflat

OTRAVA DĂ ȘPRIȚUIT

M-o scris tata să vin acas'
 Ca are-un porc tare gras
 Și ar trăbui tăiat.
 Încă una m-o rugat:

Să-i duc otravă dă șprițuit
 Că porcu mi-l dă grătuțit.
 Na, zic asta nu-i nimica
 Că știu eu unge-i pătica
 Da și plata am primit
 Am și bani dă târguit
 La pătica-n cântălare
 Stăceau nișce domnișoare
 Fărbălice și drăguță
 Sorbeau încet dîn cafeluță
 Cu niște producători
 Probabil cumpărători
 Când le-am spus și eu ce vreau
 Dăloc m-ar dat un scamn să stau
 Și-o domnișoară drăguță
 M-o servit c-o cafeluță
 Și c-o uiagă dă bere.
 Mă uit la ea, biata muiere,
 Musai că s-o zăbunit
 Nu mi-s eu ce s-o găngit
 Mi-s om calumea însurat
 Așa că nu am acceptat
 Că mi-s șod la băutură
 Scot vre-o prostie dîn gură
 Dă mă scoace doamn-afară
 Atunși insistară iară
 Și-atâta m-or îmbiat
 Că la urmă am prestat
 M-o fost să nu le jâgnesc
 Și-otrava să n-o primesc
 Bem noi așa cafă bere
 Când începu o muiere
 Cu politica agrară
 Că-i bine să trăiesci la țară
 C-ai brânză, lăpce și smântână
 Și vergeturi în grăgină
 Muierile dî la sat
 N-au nimica dă lucrat
 Ele nu-s nici chinuice
 - „D-aia nu-s nici fărbălice”
 O zis în glumă agricultoru
 „Nu le-ncălzășce radiatoru
 Numa le-afumă cuptoru
 Și le urlă-n cap tractoru”
 - „Ele trăiesc lumea albă”
 - „D-aia mână pită neagră”
 Eu am stat și-am ascultat
 Da-n givan nu m-am băgat
 Să nu ofensezi pă doamnili
 Să nu-mi dea otrăvili

Da m-or prins sudorili
 C-aș fi luat otrăvili
 Ș-aș pleca în căntălare
 C-am ieșat la pauza mare
 După două ceasuri bune
 Dă givanuri și dă glume
 Agricultorii să sculară
 Chemară p-o domnișoară
 Și i-or dat neșce păchece
 Învăluice-n chesueice
 Să salutară, să țucară
 Ș-or zâs că o să vină iară
 Cum poace altu să fie
 Fără obraz și omenie
 In gândul me m-am ghingit
 Ș-odată am zgremenit
 Când am văzut masa plină
 Cu friptură dă găină
 Vin, răchie și-un purșiel
 Lângă el carne dă miel
 - „Ia poftiți și voi la masă!”
 O zâs o doamnă inimoasă
 - „A, nu, mulțam, eu am voit
 Otravă de șprițuit
 Ca să-i duc lu tata acas’
 Ca să-mi deie porcu-al gras”.
 - „Ha, ha, ha!” - or râs doamnili
 Toce-n glas ca gășcili
 - „De vrei otravă să primești
 Trăbă-ntâi să ne cinstăști
 Du-te-ntâi la tata acas’
 Și adă-ne porcu-al gras!”

FIRU DĂ TĂLIFON

Mult mă-ntreb și mult mă mir
 Că-i mare lucru un fir!
 Că iacă unu s-o băgat
 Și-m țâne firu ocupat
 Nu poace nime să-l scoată
 Că-i linia încărcată
 Și firu meu îi legat
 Păstă firu alălalt
 Cu firu alu vecinu
 Care-i p-un fir cu căminu
 Pă o linie dublată
 Numa la fir nu la plată.
 Acuma dă-l suni pă vecinu
 Ți să anunță căminu
 Tot așa și vice-nvers

Că al cu firu când o mers
 Atuncea când le-o băgat
 Cum o mers s-ompiegicat
 Ș-atuncea când o picat
 Firili le-o îmbinat
 Și-mbinace le-o-ngropat
 D-ai sună ocupat
 Da să dăzbină căceodată
 Când ploaie și-i groapa udată
 E dar dacă-i și imală
 Atunci îi bai la centrală
 Că-i prea jingășă curată
 Nu se lasă imălată

Și îi sare și sub nas
 Când îi vreunu tare-n glas
 Dăloc să descopciadză
 Atunci pun-ce și urează
 Urezi cât ce țâne gura
 Până capeți legătura
 Cu centrala automată
 Care-i tare încărcată
 Stau la tălifon și mă mir
 Cum nu mă pot băga pă fir
 Si mă pun pă suduice
 P-ai cu firili-ncâlșice
 Și liniili ocupace
 Și numerili dublace
 Și centrala automată
 Și le sudui mreja toată
 Stau cu tălifonu-n mâni
 Până mă umflu la vâni
 Nu iau apă, niși mâncare
 Niși nu ies zâua la soare
 Stau tot lângă aparat
 Ascult cum sună: ocupat!

ȘIE SĂ FAC DAC’AM FOST BEAT!

Cum o fost, cum s-o-ntâmplat
 Nu măi știu, c-am fost rău beat
 Știu că-n birt veșinu Ion
 Șinsta pântru tălifon
 Că o fost o larmă mare
 C-am golit nișce păhare
 Dă fapt nu le-am numărat
 Da-m văst că m-am îmbătat
 E și-atunși să vezi pă dracu
 N-am putut să-m țân sus capu

E, și-atunși când am pornit
 Supt o masă m-am trezât
 Și-m făcui planu supt masă
 Că trăbă să plec acasă
 Când m-am sculat în pișioare
 Ușa-i mică birtu-i mare
 N-am știut unge să mă duc
 Pă șie calie să apuc
 Către ușă am pornit
 Da prân fereastr-am ieșat
 Afar-o fost giminieată
 Lumia să dușia la piață
 Nu știu și-or tot gângăvit
 Că nimic n-am audzât
 Pomii toț nieșc-or fujit
 Drumu-o mers tot încârmit
 Dar io nieșc-am miers pă loc
 Ș-am picat într-un băltoc
 Plin cu apă și imală
 Și-atunșia cu o votcoală
 M-or luat și m-or dus acas
 Și iac-aș-m rămas
 Dă comiegia lumi-n sat
 Șie să fac, dac-am fost beat?!

P’UN METĂR DĂ CUCURUDZ

Într-o zî iac-am plecat
 La restaurantu dân sat
 Să stau un pic la givan
 Că nu am măi fost dă an
 Taman drumu l-am trecut
 Când iacă c-o apărut
 Un tovarăș în albastru
 Și străgă așa cam aspru:
 - „Ia stai mă, unge-ai plecat?”
 Eu tot roată m-am uitat
 Că nu am văzut pe nime
 M-am ghingit: ce-are cu mine?
 O pus mâna pă căpiță
 Ș-o suflat în fluieriță
 Odată m-am spăriat
 - „Audz șie ce-am întrăbat?”
 - „Da tovarăș milițian, aud bine,
 N-am știut că mă-ntrebi pă mine
 Iacă la birt am plecat
 Dar nu știu ce s-o-ntâmplat?”
 Am zâs eu cam spăriat
 Milițianu m-o-ntrebat:

- „Dar ți cunoscută ție
 Legea de circulație?”
 Mult am stat și m-am gândit
 Ce să-i spun? Unge-am greșât?
 Satul s-o modernizat
 Avem cărări de umblat
 Pă drum dunji trasă cu varu
 Să treacă pe jos poporu
 E vezi aici am greșât
 - „Ai o mie de plăcit!”
 O zâs aspru milițianu
 Și-m ceruse buletinul
 Norocu că l-am avut
 Că nu m-ar fi cunoscut
 O scos plevazu și-o hârcie
 Și-ncepu apoi să scrie
 Nu știu ce m-am tulburat
 C-odată am înjurat
 - „Va să zică protestați
 Mai o mie o să dați!?”
 - „Dacă trăbă iacă dau
 Că ș-așa-m luat bani să beau”
 Nu știu ce-am tot gândăvit
 Că tare m-am zăbunit
 Parcă mi-o stat ceva-n gât
 Și-atunci așa bunduzât
 Am râgăit și am scuiplat
 Asta rău l-o enervat
 Tare rău m-o ocărât
 Și amenda m-o mărit
 La urmă m-o sococit
 Cât așa avea dă plăcit
 O pus o iscălitură
 Și-m dădusă o țadulă
 Țadula cum am primit-o
 Dăloc am folomoșit-o
 Și am aruncat-o jos
 Milițianu furios
 O zâs c-asta nu-i frumos
 Pă dănou hârcia o scos
 Și iară m-o amendat
 Că iar lege-am încărcat
 C-am făcut gunoi pă stradă
 Mare lucru, treabă șoadă
 Că nu șciam că la noi
 Nu-i voie să faci gunoi
 M-am uitat la el sârmanu
 Nu șcie milițianu
 Lejiurili dî la sat!
 I-am dat bani și-am plecat

La birt toț s-or adunat
 S-audă noutacea-n sat
 Cum trecui drumu, audz
 P-un metăr dă cucurudz!

PUII LU UICA ION

Uica Ion az-gimineată
 O luat o cotăriță
 Și s-o îndreptat ușor
 Până la incubator
 S-aducă pui în cotăriță
 Că acasă n-are cloță
 Pî la duclean s-o băgat
 O flașă cu răchi-o luat
 Alvălucu să plăcească
 Puii sănătoși să-i crească
 O scos puii, or închinat
 Uica Ion s-o răchiat
 Și înșiepu să sughiță.
 O pus flașă-n cotăriță
 Ași, cu puii la un loc
 Și plecă acas dăloc
 Nevasta lui s-o bucurat
 Puii când i-o căpătat
 Dar dănu cotăriță când i-o
 scos
 Și le-o dat drumul pă jos
 Puii stau ca amețât
 Și se-ntorc parcă-s vrăjât
 - „Mă da șie comegie-i asta?!”
 Dzășie l-uica Ion nevasta
 - „Eu nu știu, nevastă dragă
 Musai că nu știu să meargă!”
 - „Cum dracului să nu șcie
 Numa șie put a răchie?!”
 Când nevasta s-o mirat
 Uica Ion o sughițat
 Și să uită la uiagă
 Răchia s-o stors întreagă
 Jos pă fund la cotăriță
 Uica Ion iară sughiță.

SOCOȚÎLI LU UICA ION

Uica Ion d-o săptămână
 Șăge cu plevazu-n mână
 Și tot fașe la socoț
 Ba i-o pus și pă nepoț

Nu cu credă și tăbliță
 Cu compiuțăr și cu șcință
 Cu programe și formule
 Când le viedz ți ieș dănu fire
 Că o dat tot la combai
 Asta n-ar fi mare bai
 Dar aratu și grăpatu
 Stropitu și sămănatu
 Praorili și sămânța
 Că o mers în pas cu șcința
 Asta pă el l-or dat gata
 Când s-o dus și-o vâst
 socoata
 S-o becejât dă năcaz
 Atunși o luat un plevaz
 Și la nepoț o scris carce
 Că uită el nu măi poace
 Să lucre la păorit
 Că tare rău s-o becejât
 Să vină-n grabă i-o pofcit
 Că are mult dă sococit
 Nepoți or vinit la țară
 Să rezolve problema agrară
 Să nu-l vadă năcăjât
 S-or pus ei pă sococit
 Problema l-or studiat
 L-or scris și l-or programat
 Și-n compiuțăr l-or băgat
 Care dăloc s-o-nfocat
 O vumvăit și o urlat
 Si nimic... odat-o stat
 Lucru tare dă mirat
 C-o scris că „NU-I
 ACCEPTAT”
 Pă dănou l-or încărcat
 Și socoata i-or băgat
 O lucrat cât o lucrat
 Și nimic... iară o stat
 Și-atunși când l-or întreat
 Care-i baiu, dișe-o stat?
 Mășâna o scos un nod
 Pă care o scris „RETURN COD”
 „Mare lucru treabă șoadă
 C-o-ntors problema la coadă”
 - o zâs uica Ion mirat
 Și-atunși o măi adăugat:
 „Vezi că spune și mășâna
 Musai lucrat și cu mâna!”

TATA NIȚĂ CU MOTORU

Tata Niță dâ'n Bănat
 Un motor ș-o cumpărat
 Și az să suie să-l mân'e
 Nu prea șcie la „brzin'e"
 Maistoru l-o lămurit
 Pân' tractoru l-o pornit
 Dar numa sie cu tractoru o plecat
 Străgă Niță: „Maistore tu ceai zuitat
 Să-m' arăț cum să opreșce
 Și satu' Niță-l ocoleșce
 Și când p-acasă iară tresie
 „Dășchigeț' poarta!" - el grăieșcie
 Și iar satu-l ocoleșcie
 Și când p-acasă iară tresie
 Poarta dășchisă zăreșcie
 Girept în paie o croieșcie
 Și când în paie s-o băgat
 Ieși pă capătu' alălalt.
 Îl găsără ghem, colac
 Toț' vesini cruse-ș fac
 Plânze fata lui, Mărie
 Să dăscântă Părăschie:
 „Auuu! Niț'-al meu, bărbatu' meu
 Drac să baz'e-n capu' teu
 Ca nu ciai astâmpărat
 Până motor nu ț'ai luat
 Ce-o pus dracu să-l porneșci
 N-ai măi știut cum să-l oprești
 Și iaca dracu ce-o luat
 Da' pă mine cum m-ai lăsat..."
 Cum Părăschie s-o dăscântat
 George numa o urlat
 Da iacă Niță s-o trezât
 C-o fost numa amețât
 Capu' și-lo răgicat
 „Mă motoru o scăpat?"
 Măi dăparce sie o fost
 Nu vă spun că n-are rost...
*(poezie premiată la Prima
 ediție a Festivalului de umor
 'Begheiți '70)*

CONTRATU'

Frunză verge dâ'n Bănat
 Mare lucru-i un contract
 Un contract bine tocmit
 Nu-i un lucru dă glumit

Un contract bine sămnat
 Îi un lucru dă mirat
 Nu numa că m-am mirat
 Ba m-am pus ș-am și urlat
 &-am urlat așa dă tare
 Să m-audă al măi mare
 Să m-audă al dă sus
 Să vigem se-au iei dă spus
 Se au ei dă declarat
 Când îi vorba dă contract.
 Să vă spun cum s-o-ntâmplat
 Cu „Zămbrozu"-am sămănat
 Pă cucuruz un contract
 Unge scrie răspicat
 Că prețu cum să răgică
 Primim adaus, bine pică.
 Cucuruzu l-am liferat
 Pă datămu' dâ'n contract
 Și abea am așceptat
 Prețu când s-o răgicat
 M-am dus adausu am sierut
 „Blagainicu" tasie mut
 Ba o zâs că n-are bani
 C-așa zâse el dă ani.
 Unii m-or dat învățătură
 Să le fac o pârâtură
 Că am contractu iscălit
 Procesu-i ca dobângit
 Că așa scrie și în carce
 Că învinze al cu dreptace
 Am ascultat, am pîrît
 Procesu l-am dobîngit
 „Cooperativa"-i vinovată
 E, dar când o fost la plată
 Siere dîla combinat
 Că cucuruzu lor le-o dat
 Țșcia dîla combinat
 Spun că ei nu au contract
 Țla care l-o sămnat
 Să dea bani că-i vinovat
 Ș-așa cu dreptacea-n mîină
 Am umblat o săptămînă
 Pă urmă am auzît
 Că și alți or pîrît
 Cînd or făcut o socoată
 Cam cîț bani ar fi dă plată
 Tră'să vindă combinatu
 Și hotaru întreg, și satu
 Atîta ar fi dă dat
 Mare lucru îi un contract

Atunsea mult m-am ghingit
 Disie drac l-am iscălit.

EXPOZIȚIA

Uica nostru Văsălie
 S-o pus pană în pălărie
 N'are porsu n'are nisi vacă
 Nu măi ține cal nisi iapă
 Le-o molărit, le-o-nrămat
 Pă păreț le-o acățat
 O expoziți-o dășchis
 Și s-o pus și el pe biznis
 Nevasta lui, Părăschie
 Stă la ușă dă țidule
 Iar fata lui Văsălie
 În tîrnaț bacie ștambile
 La Văsălie în voreț
 Îi muzeul dă notreț
 Tot îi pus împachetat
 Taman fain dă exponat
 Și vă spun că dela stradă
 Șade lumea în rînd la coadă
 Casa îi plină dă turișci
 Să tot stai să nu ce mișci
 Și s-admiri la expoziție
 Marva lu' uica Văsălie.

**O CONSTATARE
DĂSPRĂ IRIGARE**

Când mă scol dă gimineăță
 Mă uit pră socac afară
 Și mă ia un fel dă „greață"
 Dă „politica agrară"
 Dă sus nu pică nimica
 N-o fost neauă, nu-s nici ploii
 Urmăresc și politica
 Și mă-ntorc cu ani năpoi
 Nușciu două-s ori tri mii
 Nu i-am pus pă toț la număr
 M-amincesc cum egiptenii
 Cu obranița pă umăr
 Or udat că n-or fost ploii
 Aveau sistem dă irigare
 Cum am zăce astăz noi
 Astăz noi cu șcință-naltă
 Cu produsă mari și noi
 Lăsat-am irigarea-n baltă
 Și ne bazăm numa pă ploii

BULETINU' METEOROGIC

Buletinul meteorologic
Dă o vreme nu-i măi logic
Agică nu măi trifesc
Dă fapt ei să trugesc
Da nu știu se s-o-ntâmplat
Se ciclone s-o fi băgat
Dă vremurili ne-or schimbat
M-o zâs asară Uica Lae:
„Să păzășci că mâne ploaie
C-o umblat mîța pã casã
Șî-i sãmn dã vreme ploioasã”
Io m-am rãs dã m-am umflat
Cã tare-i înapoiat
C-or anunțat la buletin
Cã-i soare șî ser senin
Mã scol gimneța la cules...
Ploaie, ploaie... șî-i dã ghes
Iarã ascult buletin
Spune că o vin't ciclone
care nu l-or așceptat
Daia iacã c-o ploiat
Io iarã mã studãresc
Nu pot sã mã lãmuresc
Cu șciințã-naintatã
În era compiuțãrizatã
Cu oamini dã specialitate
Sã nu vadã pãstã noapce
Cã vine ciclone cu ploaie
Trãbã mîța lu'Uica Laie
Sã sã suie sus pã casã
Sã șcim cã-i vreme ploioasã

LA TĂLIFON

Alo!... Copile, l-am cãpãtat
Mãi nãiice m-or legat
D-atãta șie ce-am sușit
Ș-atãta am suduit
Atãta m-am enervat
cã nu-i bine-ncopșiat
M-o vint sã iau aparatu
Șî sã sparg la unu capu
Alo!... Alo!... Slab s-auge
Șie dzăși... îs linile șoage
Așci-ai cu mândruțãli
Ei ne-ncarcã linili

Cã nu mãi opresc givanu
Pãnã nu strãcã tãlifonu
Da nu șciu dișie le-o dat
Cã fac numa potcã-n sat
Alo!... Alo!... Nu-nțãlieg
Mãi odatã sã ce-aliegi?
Pu da ungie ieșci alies?
Alo!... Nu ci-am întãlies...
Sã întorc nula odatã...
Iacã-ntorc... îi mãi curatã?...
Șie dzăși? Cum l-am cãpãtat?
Sã nu-ț spun. La cãt n-or dat
Niși babița, niși electrișieriu
Nu ior dat niși lu doctoru
Șã cãt nu-s încopșiat
Da sã-i viedz șie-s tulburat
Uica Ion d-o sãptãmãnã
Stã cu tãlifonu-n mãnã
Pãtru visadzã tot tãlifoanie
Șî prân pod șî prân ormanie
Alo!... Șie dzăși sã m-opresc
Di șie?... Prea tare vorbesc!
Pu cum dacã nu ci-aud...
Aud, pu cã nu mi-s surd.
Am credzut cã la dãpãrtarie
Trãbã sã vorbieșci mãi tarie...
Poacie cã niși nu s-auge...
Alo!... Șie dzăși șinie fujie?...
A, vriemia... Șie dzăși dã bãniet?
Dacã n-ai iaca-ț trimiet...
A, m-ajunzie mult sã plãciesc
Asta șie cu cinie vorbiesc?!...
Nu ai tu grija la ban
Binie c-am io tãlifon
Sã șci cãt m-o coștuit...
Toț oformã am plãcit
Or dzãs sã fim solidar
Da or fost problemie mari...
E, câcie n-am sã-ț poviestãsc
Șie dzăși?... Sã nu mãi vorbiesc
Da dișie l-am cãpãtat
Sã stau lãngã el sã tac
Sã viedz cãt spun lu vișinu
C-am vorbit cu tãlifanu...
Alo!... Alo!... S-ntrãrupt
Musai c-am vorbit pre mult
Ori poacie am vorbit tarie
Șie io fi în boala marie!

COMASARE

Tãmbãlãu șî larmã mare
Dãn cauzã la comasare
Cum treșe lumea prã stradã
s-opreșce un pic la sfadzã:
Cãt o fi olda dã mare?
Șine-o fi la drumu' mare?
Da s-audz șî alt nãcaz
Moș Petricã nu-i mãi treaz
Cã o dat d-o mare potcã
Vreau `olgili sã le-ntoarcã
Are-n lung sã vinã-n lat
Lumea rãu s-o tulburat
Cãnalul' fãcut dã an
Șicã n-ar fi dupã plan
D-aia trãbã astupat
Șî alu atcum sãpat.
Pã unge-i lenie șî drum
Or fi olgili d-acum
Șî alt drum trãbã fãcut
Io nimic n-am prișeput
Cum sã-ntoarșie
Cum sã-mparcie
Ș'e s-astupã,
Ș'e sã sapã
Îi atãt dã complicat
Trãbã bine ștudiat
N-am șciut cã o comasare
Șiere-o șciinț -așã dã mare,

PĂLĂRIA FERMECATĂ

Nușciu cum sã-nșep poviasta
Cã s-o dus în lume viasta
A d-aieșea întãmplatã
Cu pãlãria fermecatã
Dupã cum m-o spus veșinu
Sã fãcusã dãmunt planu
Ca sã facã drumuri noi
Sã Sã nu umblãm Pãn nãroi
E acuma planu-i bun
C-alat nu șciu șie sã spun
Numa cãnd fu l-a-mpãrțãrie
O ieșãt lumea dãn fire
Cã n-or șciut unge sã-șeapã
Asta o fost dupã sapã
Șî cãnd furã la grãmadã
S-apucarã toț la sfadzã
Atunși la o adunare

O ieșat o sfadă mare
 E ș-atunșia Uica Pătru
 S-o ghingit să scăpie satu
 O luat și el cuvânt
 Tăcu lumia ca-n mormânt
 "Oameni buni, nie linișcim
 Trăbă șieva să găsâm
 Uită io șie m-am ghingit
 Cum ar fi măi potrivit
 Să vă spun acuma iaca
 La noi când am tăiat vaca
 Am făcut nișcie țadulie
 Și li-am pus în pălărie
 Și or tras, cum le-o picat
 Așa or și căpătat
 Ș-o fost mulțumit tot omu
 Așa fașiem și cu drumu."
 S-o propus, s-o acceptat
 Lumea abea o apucat
 Or găsât o pălărie
 Scrisără nieșce țadule
 Le-or întors le-or mestecat
 Ș-unu mâna ș-o băgat
 E da când o scos șadula
 să vă spun, o urlat sala
 Dă unge o apărut
 Drumu șie nu-i prevădzut
 Ulița dă lângă dâlmă
 Or crezut că-i numa glumă
 Mă dar când or audzât
 Că nu-i luctu dă glumit
 Că în ulița cutare
 Îs tri cai, două tractoare
 Or văzut că treaba-i șoadă
 S-apucară iar la sfadă.
 Uica Pătru s-o sculat
 Pădănou cuvânt o luat
 "Oamini buni nu vă nervaț
 Că nu nis noi vinovaț
 N-am știut bat-o s-o bată
 Că pălăria-i fermecată

AM VINIT LA TORAC Sărbătoarea satului 1990.

Bună sara, bun găsât
 Iacă și eu am vinit
 Da mi-s tare năcâjât
 Că totă mis buturit
 M-am jălit numa d-un lucru

Nu m-or buturit dânluntru
 M-or buturit numa afară
 Îi așcept să vină iară
 Să mă buturească odată
 Nu știu cum o fi la plată
 Că dinluntru nu-i băgată
 Da trabă și ea săpată
 Acuma dă sărbători
 Totă mis numa butori
 Totă mis îmbuturit
 Nu mi dă sărbătorit
 Abea așcept aragazu
 Ca să îmi treacă năcazu
 Acuma cum nu-i benzină
 L-aș băga și-n limuzină
 Da măi una mă loveșce
 Struia iară să scumpeșce
 Pot ei să o tot scumpiască
 Gazu o so-nlocuiască
 La fiertură, la-ncălzât
 La luminat la riesit
 Dacă vrei și dă-nghețat
 Ai la gaz dă cumpărat
 Gazu ăsta-i o minune
 Bun la toace n-ai sie spune
 Numa una mi năcaz
 Nu-i televizie la gaz
 Ș-acuma mă tot ghingesc
 Cum să fac s-o-mbuturesc
 Sieva dă năpoi să-i bag
 Și gazu în ea să-l trag
 O să-ncerc, dă isprăvesc
 Am să mă îmbogățesc

LA "PAN-MONUS" - SELEUȘ 12 septembrie 1992

Bună sara, bun găsât
 Iaca și io am vinit
 Da mis cam plin dă venin
 Că n-am știut cu șie să vin
 Am acas o limuzină
 Care tare să rușână
 Că-i goluță, vai dă ea
 Că n-am șie băga în ea
 Apui și să fi avut
 Să vă spun n-aș fi putut
 C-uită vremea m-o trecut
 Și mis așa cam pierdut
 M-am suit în izâmban

Șier țadula, scot un ban
 Ș'atunși iar m-o fost rușânie
 Când m-or spus că n-aveț șânie
 Autobusă rar dă tot
 Nisi pă piâioarie nu pot
 Bițiclu mi l-or furat
 Drumu-i tare complicat
 Da, iacă totuș am vinit
 Da nu mis prea pregăcit
 Pantomim-am vrut să fac
 Mă-mpleci ca un colac
 N-am știut să mă dăsplăcesc
 Atunsi stau și mă ghingesc
 Așa împlecit cum mis
 Tăman tră-să fiu dă răs
 Am vrut să spun monodramă
 c-am talent, ia bagă samă
 Când mă pun să povestăsc
 Nu mă știu să mă opresc
 Festivalu' tră-să țână
 Pântru min'o săptămână
 Așa că iar am abdzâs
 Că iară mă fac dă răs
 Ș-atunsi iară m-am ghingit
 Și am ieșat nepregăcit
 Da aș avea o rugare
 Nu mă luaț în considerare
 Voi ai șie examinaț
 Să nu mă dăscvalificaț

VREMURI GRELE ÎS LA NOI - decembrie 1995 -

Vin executorii în sat,
 Că-s trimiș și ei dă stat.
 Vin în grabă și să duc
 Goi, ca frundzâli dă nuc.
 Frundză verge viorea
 Vai dă sărășia mea!
 Mulce-am dat, nimic n-am luat
 Ori nu-s bani, ori i-or furat!
 Frundză verge dă cicoare
 Jăle mare-i pă hotare,
 Că nu-i naftă, nu-i gunoi,
 Mare criză îi la noi.

Frundză verge, frunză-n foi
 Grele vremuri îs la noi!
 Și cu vocea lor tăcută
 Totă lumea așa cântă:

„Frunză verge dă urzici
Noi avem salarii... mari!
Și iar frunză de dudău
Și-o să fie și mai... bine!”

TOACE PESTE SINDICAT

Bună ziua, bun găsit
Iaca și eu am venit
Am venit să mă jălesc
Că nu măi pot să plăcesc
Toace dătoriile
Ce mi-or făcut doamnile
Alea dî la sindicat
Cu meringe șe-or umblat
Să vă spun cum s-o-ntâmplat:
Ș-ntr-o zi cu o fițuică
Vine una la fabrică
Subțârică și-năltuță
Să vă spun, tare drăguță,
In numili la sindicat
Ne dă clisă de mâncat
Ieftină șă tare bună
O plăcim lună pe lună.
Mă uitai la ea măi bine
Zâc - Ia, mă scrie și pă mine
A doua zî în târnaț
Una scrie la cârnaț
Cu un decolteu la modă
Toată lumea stă la coadă
Stau și eu că-i la credit
Pică ușor la plăcit
A treia zi în căiet
Una scrie la pesmiet
Hainili pă ea pocnesc
Dăloc și eu mă opresc
Că-mi place dă gimineață
Să mănânc câta dulceață
Vine una, vine alta
Și s-o cam mărit socoata
Și uită așa păstă noapce
Mă umplusei cu dă toace
Meringe pă preț redus
La credit, nimic dă spus
Numa când fuse la plată
Când mi-or făcut o socoată
M-am imbolnăvit pă loc
Parcă mi-o dat unu foc
Că la tot ce-am câștigat

Aș avea de adăugat
S-acupăr socoțâli
Alu domnișoarili
Alea dî la sindicat
Cu meringe șe-or umblat
Ș-atuncea mult m-am gângit
Că tot nu m-am lămurit
Îs prea mici salarii
Ori îs mari dătoriili
M-or fost dragi meringili
Ori numa domnișoarili
Atunși rău m-am tulburat
Și m-am dus la sindicat
M-am dus ca să mă jălesc
Că nu pot să le plăcesc
Domnișoarili inimoasă
Or zis că lor nu le pasă
Dacă trăbă mă așceptă
Până l-aielaltă plată
- „Bine - am zis eu - las-fie
Da-mi daț ș-o litră dă răchie”
S-or răs de mine și m-or dat
Mulțam că m-or ajutat!

LA DZÂUA MUIERILOR

La dzâua lor a muierescă
Noi le urăm să trăiască
E ș-atunși dacă urăm
Trăbă-ntâi să închinăm
„Trăiască muierili
Și să golim păharili!”
Acuma la aniversare
Vreau să țân o cuvântare
Unii spun că istoria
Ar fi-nșeput dâla ea
Și dă cân îi pă pământ
Îș are ultimul cuvânt
„Trăiască muierili
Și să golim păharili!”
... Acuma unge am rămas...
Da... muirili-s tot acas
Mulce lucruri tră-să facă
Da dișie nu pot să tacă
Când să pun să bleocească
Nu măi pot să să opreasă
Daia vedz noi ne-mbătăm
Că nu pucem să le răbdăm
Niși fără iele nu pucem
Ș-atunși îi musai să bem

„Trăiască muierili
Și să golim păharili
Nu știu șe-am măi vrut să
spun
Acuma iară mă-mbăt tun.
Musai să mă prăgăcesc
Că trăbă să sărbătoresc
Da șe-i cumpăr la muiere
Îi iau o ladă dă biere
Și facă cu ea șie vrea
Știu că ea bere nu bea
Nu poace să mă ocărască
Că-i dzâua lor a muierescă
Rămânie bierea iară mie
Ș-atunși să ce țâni biețâie
„Trăiască muierili
Și să golim păharili!”

O FOST DZÂUA LA MUIERI

Nu ne-am mai trezât dă ieri
C-o fost dzâua la muieri
Să vă spun noi la fabrică
Am adus oțără țuică
Și friptură dă mâncare
Ca la orișie sărbătoare
Fu o veselie mare
Cu cântări și hărmălaie
Uice așa s-o întâmplat
Cum am băut ș-au cântat
Că iucea ne-am chețâmit
Directoru năcâjât
O zberat, ba o urlat
C-așa șieva nu-i iertat
C-o să fim cu toț căzniț
Viedz doamne că ni-s piliț
Dăgeaba ne-am tot scuzat
La nimic n-o ajutat
Ei atunși, mâncane-ar boala
Am vâdzut și noi greșala
Da să viedz altu păcat
Muirili s-or enervat
Dă șiudă că ne-am răchiat
Ș-atunși când s-or sufulcat
Norma-ntreagă or dăpășât
Șie să vă spun la sfârșât
Tare ne-am demoralizat
Și și măi rău ne-am îmbătat!

PARODII

CARCIE

(parodie în grai bănăţeanu
după versurile eminesciene
"Codrule, codruţule")

Dragu meu fiuţule
Se măi fasi drăguţule
Că dă când tu ai pliecat
Mulcie lucruri s-or schimbat
Scroafa a bălă ne-o fătat
Murgu-al negru ni-o crepat
Cucurudzu s-o lesnit
Porţia ni s-o mărit
Un birt nou în sat făcură
Apucă în domni o ură.
Muzăcanţi or spart banda
Toma o bătut pă Sanda
Văru Iosâm s-o-nsurat
Cu alu Sâmfă, fost argat
Răţâli ni le furară
Cu cafe ne înţârcară
Spun că vine o scumpătaie
Măresc şi preţu la bucaie
Boactării p-altan i-am pus
O vinit în sat un ţircus
Comegii or făcut dăstulie
Chentă iar făcu brăvulie
S-o-mbătat ş-o spart tot birtu
Dă năcaz că-i marie fartu
Maistor Ion s-o spânzurat
Pă moş Pavel l-o călcat
Unu dân străinătaie
Alta n-am sie scie-n carcie
Scie-nie şi tu când vini
Ori tălifonieşcie la viesini
Cum stai, Ț-or măi mărit plata?
Cie salută cu drag, tata.

SPUNEI MAMA LUI MARIA (cântec popular)

Spunei mamă la Maria
Să mă ierce la porţia
C-am vinit din drumeţie
Şi mi-s plin dă dătorie

Eu i-am spus Ione i-am spus
Mărie mi-o dat răspuns
Că cie iartă la porţie
Dac-o dusi la cununie

Frunzuliţă de cicoare
Am făcut prostie mare
Că o luai pă Mărie
Şi m-o băgat la robie

La robie m-o băgat
Şi iar mi-s îndatorat
Mărie, soro Mărie
Scoace-mă dân dătorie

RADU MAMI (cântec popular)

Pe drumul hotarului
Trece mama Radului
Cu-o flaşă cu motorină
Şi c-o piesă la maşină
Radul mami, Radule

L-aţi văzut pe Radul mami
L-am văzut la crâşma Stani
Cu devizele în mâna
Umblă după motorină
Radul mami, Radule

- Radu mami hai acasă
C-o ajuns vremea de coasă
Însă Radu n-asculta
Motorina tot căuta
Radul mami, Radule

Frunza verde foi de şes
Trecu vremea de cules
Recoltatu s-o gătat
Radu nu s-o-napoiat
Radul mami, Radule

Şi-o venit o veste-n sat
Radu nostru-i arestat
Arestat de două luni
C-o făcut nişte minuni
Radul mami, Radule

PÂNTRU CINE MĂRIOARĂ (cântec popular)

Pântru cine Mărioară
Lăsa fazanii să zboare
Cocorii şi-o prepeliţă
Ş-am vinit să-mi dai guriţă

Şi cu puşca încărcată
Am vinit la cin' la poartă
Să mă vadă lumea-n sat
Că mis plecat la vânat

Da mândruţa-i blăstămată
Goli puşca încărcată
Puşca şi pătroanili
C-aşa puşcă iagări

SUS ÎI LUNA-N DOUĂ COARNE (cântec popular)

Sus îi luna-n două coarne
Parlamentu nostru doarme
Luna-i sus n-o pot ajunge
Parlamentu nu m-auge
Sus îi luna jos îi noru
Tot mă-ntreb ungiu poporu?

PLUGARII parodie pe versurile lui O. Goga

La voi aleargă întotdeauna
Ziaristul să se-nchine
Voi sunteţi tema emisiunii
Nădejdea noastră de mai bine
Al vostru este câmpul verde
Legea actul şi contractul
Îndurător v-ascultă deputatul
Şi vă trimite mângâiere.
Blând tainele vi le desfac
Prin referate şi şedinţi
Căci toată lumea vă cunoaşte
Fără probleme şi dorinţi.
Şi nimeni truda nu v-alină
Doar al vostru Preşedinte
Vă adună la şedinţă
Şi vă-nşiră la cuvinte
Voi l-ascuţaţi cu-nduioşie
Mirându-vă de-atâta... minte
Şi-o tăcere vă cuprinde
Doar pe holde aflaţi cuvinte.

MINUNEA MINUNILOR

M-am căsătorit cu o văduvă,
care avea o fată mare.

După puțin timp, tatăl meu s-a
căsătorit cu fata nevastei
mele

Nevasta mea devenise soacra
tatălui meu, fiica mea vitregă,
adică fata nevastei mele, mi-a
devenit mama mea vitregă iar
tatăl meu mi-a devenit ginere.
Mama mea vitregă adică fata
mea vitregă, a născut un băiat
care mi-a devenit nepot iar eu
am devenit bunicul fratelui
meu.

Acum soția mea a născut un
băiat. El a devenit cumnatul
tatălui meu, deoarece era
fratele fiicei mele vitrege iar
fiica mea vitregă, adică soția
tatălui meu, a devenit
bunica fratelui ei.

Dat fiindcă eu sunt tatăl vitreg
tatălui meu, fiind
căsătorit cu mama nevastei
sale, fiul meu e frate și
totodată fiu bunicii mele,
deoarece soția mea e nora fetei
sale.

Astfel eu am devenit tatăl
vitreg mamei mele vitrege.
Tatăl meu e fiul meu.
Mama mea e fiica mea.
Nevasta mea e bunica mea
Eu îmi sunt mie însumi
și tată și fiu și bunic.

**IZI TRECE RIVER BEGA
O POEZIE ROMÂNNO-
SÎRBO-ENGLEZĂ**

Izi trece river Bega
Și cu sobom duce mulj
Supt njim siting mister Sima
Și în vater kvasi žulj
Nu departe od tog pleisa
Se scăldase jedna girl
Se scăldase rili sama

Și se sasvim svlaciel
Ei îi prige mister Sima
Să încerce svoju moć
Dragă, darling, oj ljubavi,
Vil ju după mine poč
Mar{ cutio odrpana
Ori nu te vezi kakav si
Și îi giving dva samara
Chiar onako gierlski
Izi trece river Bega
Si cu sobom duce mulj
Supt njim siting mister Sima
Not mai doare vise žulj.

PROBLEMELE CU PIAȚA

Ce mi-a fost mai greu în viață
Duminica de dimineață
Când nevasta mea drăguță
M-o sculat c-o cafeluță
Imi pregătea o străicuță
Și mă trimitea la piață
Dintr-o duminică-n alta
Ba ia una, ba ia alta
Cu-o străicuță și pungi pline
Abia mergeam, vai de mine
Dar și cu asta am terminat
Să vă spun cum s-o-ntâmplat
Duminică de dimineață
Tocmai veneam de la piață
Și numai ce am intrat
Că telefonul a sunat
Nevasta „deloc” la aparat...
S-anunț-un glas pițigăiat:
- „Alo! te pup, scumpule,
Știi, când ai luat fructele
Așa de repede-ai plecat
Că eu nici n-am observat
Cadoul ce mi-ai lăsat
Pot să-ți spun că-i minunat
Vino deseară că sunt „frai”
Te-am pupat și-ți zic: „bai, bai!”
Nevasta crezu că-i vre-o greșeală
Dar sună telefonul iară:
- „Alo!, te-am pupat Ionică
Să știi că haina nu-i mică
Și-i exact pe placul meu
Îți mulțumesc dragul meu
Știi, carne ți-am pus mai multă
Ține cont, să nu faci burtă!

Și te-nvit marți pe-nserat
Că soțul meu e plecat...
Ne vom petrece minunat
Adio, și te-am pupat"
S-aude-un „țmoc” și-un piuit
Nevasta toată a albit
N-apucă nimic să spună
Că telefonul din nou sună
S-aude din receptor
Un glas dulce, mângâitor:
„Alo!, iubitul meu drăgălaș,
Ai gustat din al meu caș?
Să știi că eu am mirosat
Mirosul ce mi l-ai dat
Și miroase minunat
Miercuri soțul e plecat...
Vino, vino, dragul meu
Te iubesc mereu, mereu..."
Când se-nterupse legătura
Nevasta trăzni cu gura:
- „Alo, scumpule, iubitule!
Ți-arăt eu dobitocule,
De-ai-a te duci tu la piață
Duminica de dimineață
Ca să îți dai întâlniri
Ție-ți arde de iubiri
Și cadouri ia dobitocu
O să mai vezi piață pe dracu
Să știi că de azi-nainte
Eu merg la piață, ține minte,
Ți-oi afla amantele
Și le-or zbură penele"
Eu stăteam așa sfios
Aplecat cu capu-n jos
Inima râdea în mine
Îmi părea așa de bine
Și iată luni de dimineață
Trecui întâi pe la piață
Am luat niște dulcețuri
Niște fructe, beuturi
Și-un buchet de floricele
Pentru colegele mele
Din birou, c-au meritat
Din chin mare m-au salvat
Acuma să vezi trai și viață
Duminică de dimineață
Când nevasta e la piață
Beau cafeaua cu dulceață
Singur, singurel în pat...
Dar ce, vouă vă e ciudat?

VINOVATUL

Știți voi cine-i vinovat
 Că sunt așa-ndatorat?
 Țara nu e vinovată
 Că și ea-i îndatorată
 M-am gândit da n-am aflat
 Până când nu am visat
 Că îmi vine un pitic
 Așa drăgălaș și mic
 Și zice: „Curentul nu l-ai plătit?!”
 Am râs de m-am prăpădit
 El să mă batjocorească
 Cine are să plătească
 Eu n-am bani, d-ai omenesc
 Să m-aștepte că plătesc
 Că și ei când n-au avut
 Eu le-am dat un împrumut
 Piticul sare la mine:
 - „Îți tai curentul de mâine
 De rămâi la întuneric!”
 Mă uit la el, bietul pitic
 Nu-nțelege el nimic
 Lume-ai mare, el e mic
 Tresar din vis, e dimineață
 Mă duc să mă spăl pe față
 Fac un „clanț” curent deloc
 Beznă, beznă peste tot
 Văd pe fereastră în vecini
 Lumea se scaldă-n lumini
 Pe stradă totu-i luminat
 Deci, pe mine m-au tăiat.
 Și atunci în întuneric
 Mă gândesc la cel pitic
 Și atunci am aflat
 Știți voi cine-i vinovat
 Că sunt așa-ndatorat
 Numai piticii sunt devină
 Că ne taie din lumină
 Pitici sunt vinovați
 Că ne lasă-ntunecați.

*Când zâmbește mândrul soare
 Din minunata lui splendoare
 Când luna-și spală fața-n lac
 Când piere frunza din copac
 Când fericiți îmbătrâniți
 Vă rog și-atunci vă amintiți
 De cel ce v-a distrat de el
 Ce se semna: Stoîț Ionel*

Ionel Stoîț - Note biografice

Născut la Torac (Begheiți) în 5 iulie 1952 într-o familie de țărani, școala generală în limba română și-o face în satul său natal iar Școala medie de tehnică și Școala superioară de tehnică termină la Zrenianin în anul 1973.

Ca student este ales în mai toate structurile politice la Școala superioară tehnică din comuna Zrenjanin, delegat în Conferința provincială, republicană și federală a Uniunii studenților.

La Novi Sad se angajează la Conferința provincială a U.S.P.M. în anul 1974, fiind unul dintre cel mai tânăr român angajat în structurile politice provinciale urmărind politica agrară, protejarea mediului ambiant, calamitățile naturale. În anii 1978-79 este ales secretar în Comitetul federal pentru marcarea a 125 de ani de la nașterea lui Mihailo Pupin.

În anul 1979 se angajează la Institutul provincial pentru statistică ca șef al Despărțământului de pregătire și introducere a datelor, iar din anul 1990 la Centrul de calculatoare electronice din cadrul Consiliului Executiv al Provinciei Autonome Voivodina unde introduce pentru prima dată tehnoredactarea compiuterizată a publicațiilor tipărite la tipografia Consiliului Executiv. Este printre primii care introduce pregătirea compiuterizată la publicațiile periodice și locale ale românilor din Voivodina. Din anul 1994 lucrează la Centrul regional de calculatoare electronice (RIC) - PTT Novi Sad.

Este un zelos activist al românilor din Banatul sârbesc. În anul 1970 este printre inițiatorii revistei locale „Lumină torăceană” (au apărut 5 numere). A fost membru Comitetului de inițiativă a revistei „Tribuna tineretului” propagând prin satele românești din Banatul central

(Ecica, Iancov Most, Sutiesca și Torac) necesitatea inițierii unei reviste a tinerilor români din Voivodina. Devine membru în Consiliul de conducere și redactor al rubricilor pentru tineret, raid - anchete, distractive, satiră și umor. Este printre inițiatorii deschiderii despărțământului în limba română la Liceul nr.3, din Zrenianin, 1972-73 și promotorul Festivalului de umor al românilor din Voivodina, Begheiți 71 Este cunoscut ascultătorilor postului de radio Novi Sad prin poeziile satirice în grai bănățean, texte satirico - umoristice în diferite emisiuni precum „Panorama culturală”, „Emisiunea pentru sate”,

„Radiodivertiment” și mai ales „Evantai distractiv” cu care este prezent la toate emisiunile publice prin satele românești din Voivodina și pe care o redactează. Este prezent la toate festivalurile de umor organizate la Begheiți, Uzdin și Seleuș.

Vicepreședinte și președinte al Societății de limba română din Voivodina - filiala Novi Sad 1976 - 82, cea mai activă din acel timp, fapt care a constatat pe atunci și prof. dr Radu Flora.

Activitatea literară și editorială Din anul 1992 activează la S.L.A. „Tibiscus” din Uzdin fiind numit și vicepreședinte (președinte fiind Vasile Barbu). Sprijină organizarea Festivalului internațional de poezie „Drumuri de spice”, este redactor șef al revistei de satiră și umor „Scârpinatu” editată de S.L.A „Tibiscus” - unica de acest gen din Iugoslavia.

Colaborează la revistele și ziarele periodice și locale care apar în Iugoslavia făcând și pregătirea compiuterizată a acestora: „Tibiscus”, „Cuvântul românesc”, „Vorba noastră”, „Curcubeul timocean”, etc.

Ionel Stoîț este publicat și în România și Moldova: „Heliopolis” și „Alfabet literar” - Timișoara, „Pro arte” Galați „Țeapa” și „Târgoviște” - Târgoviște, „Ginta latină” - Iași, „Suflet nou” - Comloșu Mare, „La poșmândre” - Caransebeș, „Tăt banatu-i fruncea” - Lugoj, „Glasul națiunii” - Chișinău..

Cărți apărute la „Tibiscus”:
 „Zâmbiți vă rog” (1992) - poezii satirice în grai bănățean;

„Am venit din nou în sat” (1993) - versuri;

„Din vremuri uitate” (1996) - versuri și

„Ochii mei înlăcrimați” - versuri (edit. Macarie - Târgoviște - 2000).
 „Hai cu mine în coșie” (2002) – versuri în grai bănățean
 „Eu în lumea mea de visuri” (2002) – poezii
 „Pentru cine...?” (2002) – proză
 „Cuvinte de plumb” (2002) – versuri
 „Stoțișme” (2002) – satira și umor
 „File bănățene” (2002) – din lucrările prezentate la simpozioanele internaționale
 „Oameni de seamă ai Banatului” – SLA
 „Tibiscus” – Uzdin
 „Oči moje uplakane” (2002) – versuri în limba sârbă

Premii:

1971. - premiul I pentru interpretare la prima ediție a Festivalului de umor al românilor din Voivodina, Iugoslavia - "Begheiți `71";
 1972. - premiul III pentru interpretare la ediție a II-a a Festivalului de umor al românilor din Voivodina, Iugoslavia - "Begheiți `72";
 1986. - premiul III pentru interpretare la Festivalul de umor al românilor din Voivodina - Uzdin `86;
 1998. - premiul I la Festivalul internațional de poezie „Drumuri de spice” - Uzdin `98;
 1999. - premiul I pentru poezie în grai bănățean la Festivalul de creație în grai bănățean "George Gârda - Todor Crețu - Toșa", Făget - Uzdin, Uzdin `99;
 2002. - premiul II la concursul de proză scurtă "Libertatea", Panciova.
 2002. - premiul III la concursul național de poezie "Traian Iancu", Făget

Mărturisiri:

- Eu nu sunt poet, sunt un inginer sufletist și visător care împovărat de pătrunderea violentă a tehnologiei ultramoderne dorește să lase o moștenire oamenilor cu sufletul în palme și celor căutători de comori, care vor fi tot mai puțini, o lacrimă fie de bucurie fie de tristețe, pentru că atât timp cât mai avem lacrimi mai există și suflet. Când lacrimile ni se vor usca sufletul v-a dispărea. De aceea... - „scriu cu suflet pentru suflet” și fac un... „haz de necaz”. În orice caz scrisul meu este oglinda sufletului, patimile și zâmbetul poporului meu român de aici din Banatul sârbesc. (Ionel Stoit)

CUPRINS

Din recenzia volumului de poezii satirice 1
 CUVÂNTUL AUTORULUI
 HAI CU MINE ÎN COȘIE
 PITA MUIATĂ CU MIERE

TORĂȘENII MEI
 SATU MEU, ÎMBĂTRÂNIT
 INTERNETU
 COMPIUTRU
 DOAMNE, DA CÂT M-O
 RUGAT!
 CRIZA
 DĂTORIE
 DOBOȘARUL
 MODĂ ȘOADĂ
 SOCOATA LU UICA ION
 ȘI UINA KATA
 OTRAVA DĂ ȘPRITUIT...
 FIRU DĂ TĂLIFON
 ȘIE SĂ FAC DAC-AM FOST
 BEAT!
 P-UN METĂR DĂ CUCURUDZ
 PUII LU UICA ION
 SOCOȚILI LU UICA ION
 TATA NIȚĂ CU MOTORU
 CONTRATU
 EXPOZIȚIE
 O CONSTATARE DESPRE
 IRIGARE
 BULETINUL
 METEOROGIC
 LA TĂLIFON
 COMASARE
 PĂLĂRIA FERMECATĂ
 AM VINIT LA TORAC (90)
 LA "PAN-MONUS" -
 SELEUȘ '92
 VREMURI GRELE ÎS LA NOI
 TOACE PESTE SINDICAT
 LA DZÂUA MUIERILOR
 O FOST DZÂUA LA MUIERI
 P A R O D I I
 CARCIE
 SPUNEI MAMA LUI MARIA
 RADU MAMI
 PÎNTRU CINE
 MĂRIOARĂ
 SUS ÎI LUNA-N DOUĂ
 COARNE
 PLUGARII
 CE TE-MBEȚI
 ȚĂRANULE
 MINUNEA MINUNILOR
 IZI TRECE RIVER BEGA
 – o poezie româno-sârbo-engleză

PROBLEMELE CU PIAȚA
 VINO VATUL 54